

IANOS: Οι αλυσίδες του πολιτισμού με scanners και απολύσεις, η εμπειρία-μαρτυρία δύο συναδέλφων μας που απολύθηκαν από το bazaar του Ιανού [ανακοίνωση & παρέμβαση Σαβ.19/7]

Το **Σάββατο 19/7/2014** κατά τις 11 πμ ως Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής με τη συμμετοχή αρκετών συναδέλφων και αλληλέγγυων προχωρήσαμε σε **παρέμβαση έξω από το βιβλιοπωλείο Ιανός** στην Αθήνα (επί της Σταδίου) **για την εκδικητική απόλυση δύο συναδέλφων μας από το bazaar του Ιανού**, έπειτα από την άρνηση τους να υπογράψουν κείμενο της εργοδοσίας υπέρ των scanner και να εργαστούν πολλές παραπάνω ώρες στην πρόσφατη μετακόμιση του bazaar. Η παρέμβαση διήρκησε 2 ώρες περίπου με **μοίρασμα κειμένου** (βλ. παρακάτω) εντός κι εκτός του Ιανού, με **ενημέρωση μέσω ντουντούκας**, με **συνθήματα**, με **πανό** ενάντια στις απολύσεις και τα μηχανάκια-scanners της αναξιοπρέπειας, πανό τα οποία και κρατούσαμε στεκόμενοι μπροστά από της εισόδους του βιβλιοπωλείου και του μουσικού Ιανού, και με **συζητήσεις με διερχόμενους και το αναγνωστικό κοινό**. Σε συνέχεια της ενημέρωσής μας προς τους τελευταίους για την υπόθεση και γενικά για τις εργασιακές συνθήκες κάτεργου που εφαρμόζονται στον Ιανό, **η συντριπτική πλειοψηφία αυτών επέλεγε να μην εισέλθει στο βιβλιοπωλείο**, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς την εργοδοσία και κουράγιο και δύναμη προς εμάς για τη συνέχιση του αγώνα μας.

Ύστερα κινηθήκαμε συλλογικά για μια **αντίστοιχη παρέμβαση** προς το **νέο BAZAAR του Ιανού** επί της Ακαδημίας, όπου και ολοκληρώσαμε τη δράση μας για την ημέρα εκείνη.

Μία μέρα πριν οι συνάδελφοι προχώρησαν και σε σχετική **καταγγελία** στην επιθεώρηση εργασίας.

Επίσης σημειώνουμε ότι κατά τις τελευταίες ημέρες έχουν απολυθεί ή έχουν εξώθηθεί σε παραίτηση και άλλοι συνάδελφοι από τον Ιανό Αθήνας και από τον Ιανό Θεσσαλονίκης, συνάδελφοι που επίσης δεν υπέγραψαν το εν λόγω κατάπτυστο κείμενο.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε στην παρέμβαση του σωματείου έξω από τον "Ιανό"
Οι αλυσίδες του πολιτισμού με scanners και απολύσεις

[η εμπειρία-μαρτυρία δύο συναδέλφων μας που απολύθηκαν από το bazaar του Ιανού]

Από τις πρώτες μέρες τις παρουσίας μας στο BAZAAR του ΙΑΝΟΥ αντιληφθήκαμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο έχει δομηθεί η συγκεκριμένη επιχείρηση. Αυτό σημαίνει για τον Ν. Καρατζά και τους δικούς του κανόνες πολλές διαφορετικές συμβάσεις, εργαζόμενοι με πολλαπλές ιδιότητες και χρήσεις, σύμφωνα με τις ανάγκες της επιχείρησης, μπόλικη ορθοστασία, εργαζόμενοι πολυεργαλεία στην γλώσσα των στελεχών της εταιρείας, μεταθέσεις ατόμων από το ένα μαγαζί στο άλλο και υπέρογκο κουβάλημα των εμπορευμάτων με πανάρχαιες τακτικές και μεθόδους, μιας και τα καταστήματα ποτέ δεν ήταν κατάλληλα να εξυπηρετήσουν την ορθή λειτουργία αποθήκης αφού δεν έχουν ασανσέρ εμπορευμάτων και πάντα βρίσκονται σε όροφο. Ένα καθεστώς στο οποίο οι περισσότεροι εργαζόμενοι από ανάγκη είχαν συμφωνήσει σε μικρές και μεγάλες εχθροπραξίες εναντία στον εργατικό και ταξικό κόσμο.

Οι παραφωνίες ξεκινάνε με την επιβολή 2 ωρών επιπλέον εργασίας, καθημερινά, πέραν του ωραρίου της σύμβασης ημιαπασχόλησης. Οπότε οι εργαζόμενοι στο bazaar καλούνται να δουλέψουν 6 ώρες ημερησίως για 6 ημέρες την εβδομάδα και αντιστοίχως οι full time 58 ώρες την εβδομάδα. Έτσι εμφανίστηκαν οι "μαύρες ώρες" τις οποίες η εταιρεία επιβάλλει και ξεπερνούν το 50% των ωρών τις υπογραφείσας σύμβασης. Ωρες τις οποίες πληρώνονται οι εργαζόμενοι με λεφτά που λαμβάνουν από το λογιστήριο χωρίς να φαίνονται σε κάποιο έγγραφο μισθοδοσίας και δίνονται στο χέρι. Λεφτά τα οποία η εταιρεία παρακρατεί εκβιαστικά και κατά το δοκούν, κάθε φορά που έκρινε ότι ο εργαζόμενος δεν έχει κάνει καλά την δουλειά του, με την λογική του προστίμου.

Ακόμα προστίθεται το καθεστώς των απλήρωτων υπερωριών, το οποίο καλούμαστε να υποστούμε οι εργαζόμενοι, σε περιόδους εργασιακού φόρτου π.χ. εορταστική περίοδος ή λόγω υπέρογκης δουλειάς που έπρεπε να επιτελεστεί σε μικρό χρονικό διάστημα (καταμέτρηση αποθήκης σε 2 μέρες για παράδειγμα).

Μέσα σε ένα περιβάλλον με παράλογες απαιτήσεις οι εργαζόμενοι αρχίσαμε να επικοινωνούμε τις σκέψεις, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες μας εστιάζοντας αναπόφευκτα στην εργασιακή μας καθημερινότητα η οποία μόνο αγανάκτηση και επιθυμία για αντίδραση μπορούσε να επιφέρει. Εκεί έρχεται η εργοδοσία, έχοντας σαφή στόχο το σπάσιμο των δεσμών που επιχειρήθηκαν να δημιουργηθούν, κάνοντας τις πρώτες απολύσεις, μειώνοντας ακόμη περισσότερο το εργατικό κόστος, καταλήγοντας σε 8 μήνες τα δυο BAZAAR να αριθμούν 10 απολυμένους. Μια επίθεση εναντίον μας που έρχεται να αποδείξει τις ανακρίβειες και την ηθική της εργοδοσίας που βιάστηκε να επικαλεστεί με περίσσια υπερηφάνεια πως ο Ιανός μόνο προσλαμβάνει άτομα και δεν απολύει. Υπό αυτό το καθεστώς και λαμβάνοντας υπ' όψιν την ιστορική τακτική της επιχείρησης να μην δίνει χώρο σε ανθρώπους που έχουν σκοπό το δίκαιο της διεκδίκησης (είχε καταστεί γνωστό ότι η εργοδοσία δεν συμπαθεί για παράδειγμα τους απεργούς) η αγανάκτηση είχε γίνει προϊόν εσωτερικής κατανάλωσης στους κύκλους των εργαζομένων.

Τότε ήταν, πριν μερικούς μήνες, που στον λαϊμό των υπαλλήλων του κεντρικού ΙΑΝΟΥ βρέθηκαν οι βαριές αλυσίδες του ελέγχου και της καταπίεσης μέσω των περιφημων πια scanners. Οι αντιδράσεις ηγέρθησαν από φωνές μέσα και έξω από την επιχείρηση και το σωματείο μας ξεκίνησε έναν αγώνα να σταματήσει αυτό το αίσχος της αναξιοπρέπειας. Μεγάλος αριθμός πελατών τάχθηκε ενάντια σε αυτή την μορφή ελέγχου τροφοδοτώντας με θάρρος την αντίθεση και των ίδιων των συναδέλφων. Σε εκείνο το σημείο ήταν που η εργοδοσία με απaráδεκτο τρόπο απαίτησε από τους εργαζομένους να υπογράψουν κείμενο υποστήριξης των scanners και πλήρους υπακοής σε αυτήν. Το καθεστώς φόβου δεν στάθηκε ικανό να κάμψει την αξιοπρέπεια κάποιων συναδέλφων οι οποίοι και αρνηθήκαμε την υπογραφή ενός τέτοιου αντεργατικού κειμένου. Αρκετοί αρνητές, βέβαια, λίγες βδομάδες αργότερα θα έρχονταν αντιμέτωποι, άλλοι με εκδικητικές απολύσεις και άλλοι θα εξωθούνταν σε παραίτηση.

Στην ακολουθούμενη μεγάλη μετακόμιση του BAZAAR από την οδό Σταδίου στην οδό Ακαδημίας ασκήθηκε πίεση να γίνει η μεταφορά μέσα στα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα των διευθυντών, κάτι που ξεστόμιζαν συνεχώς με υπερβάλλον σαδισμό. Εμείς από τη μεριά μας γνωρίζοντας το αντικείμενο της δουλειάς μας και φυσικά τον χώρο του καταστήματος, τους καθιστούσαμε σαφές το ακατόρθωτο του προγραμματισμού τους .

Στην αρχή της έβδομης μέρας από την έναρξη της μετακόμισης, όταν και αυτή είχε τελειώσει και το μαγαζί θα λειτουργούσε κανονικά για το αγοραστικό κοινό, μας ανακοινώθηκε η απόλυσή μας χωρίς καμία προειδοποίηση με αίολες και σαθρές δικαιολογίες.

Η πρώτη άτοπη δικαιολογία της απόφασης αυτής ήταν οι μειωμένοι τζίροι, πράγμα το οποίο δεν ευσταθεί μιας και το μαγαζί δεν είχε ακόμη ανοίξει. Σα συνέχεια μας είπαν ότι δεν δείξαμε τον απαιτούμενο ζήλο, δηλαδή να ενστερνιστούμε τις ανάγκες του μαγαζιού και δεν εργαζόμασταν σα να ήταν δικό μας κατάστημα, και αυτό γιατί δεν προσφερθήκαμε να δουλέψουμε πολλές παραπάνω ώρες χωρίς αμοιβή. Η διεύθυνση είχε την απαίτηση από εμάς να προτείνουμε εμείς οι ίδιοι να δουλέψουμε απλήρωτες υπερωρίες

προκειμένου να αξιολογηθούμε και να αποδείξουμε πόσο παραγωγικοί και δημιουργικοί είμαστε, με καλλιτεχνικές ανησυχίες για την διακόσμηση του χώρου και το πόσο ανθεκτικοί είμαστε με βάση τη μυϊκή ικανότητα στο κουβάλημα! (Όλα τα παραπάνω ειπώθηκαν σε κατ' ιδίαν κουβέντα με τη διεύθυνση)

Η ταξική μας θέση και συνείδηση ήταν, είναι και θα είναι πάντα με τα καταπιεσμένα κομμάτια αυτής της κοινωνίας και με όσους θέλουν να ορθώσουν το ανάστημά τους σε όλους τους δυνάστες και τους υποτακτικούς τους. Η ολοκληρωτική επίθεση, που οδηγεί προς την εξαθλίωση των εργαζομένων και της κοινωνίας, έχει φουσκώσει τα μυαλά των αφεντικών και αποφέρει μεγάλους τζίρους προς τις επιχειρήσεις τους. Κέρδη που παράγουμε εμείς, καταναλώνοντας σχεδόν όλο το χρόνο μας στα εργασιακά κάτεργα, επιβαρύνοντας την υγεία μας με την καθημερινή σωματική καταπόνηση, στέκοντας όρθιοι για ώρες για να εξυπηρετήσουμε, πλέον, όλες τις ημέρες της εβδομάδας το απαιτητικό καταναλωτικό κοινό, κουβαλώντας ασταμάτητα εμπορεύματα με κριτήριο τη γρήγορη είσπραξη εσόδων.

Είναι θέμα αξιοπρέπειας, αντίστασης και αλληλεγγύης να μην τους αφήσουμε να κανιβαλίζουν τις ζωές μας και να αντιστεκόμαστε σε ό,τι μας επιτίθεται προσπαθώντας να μας ρίξει σε ποιο βαθύ σκοτάδι.

Η απόλυσή μας είναι εκδικητική και καταχρηστική και απαιτούμε την άμεση επαναπρόσληψή μας με ευνοϊκότερους και ξεκάθαρους όρους.

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Αττικής

Λόντου 6, Εξάρχεια, 10681, Αθήνα | τηλ: 210 - 3820537

sylyp_vivliou@yahoo.gr | <http://bookworker.wordpress.com>

Αρχείο δημοσιεύσεων στο blog του Συλλόγου μας για τον αγώνα ενάντια στα “μηχανάκια” της αναξιοπρέπειας στα βιβλιοπωλεία ΙΑΝΟΣ [\(εδώ\)](#)